

Interjú Dienes Györk Mártonnal

Egy nagyon tehetséges diáktársammal Dienes Györk Mártonnal készítettem interjút, akit nem csak az iskolából, hanem a zeneiskolából is ismerek személyesen. Nagyon sokoldalú, színes egyéniséggel rendelkező fiú, aki tehetséges is a zenélésben, erről beszélgettünk Marcival.

Hogyan kerültél kapcsolatba a zenével?

- A szüleim tették fel először a kérdést, amikor a Zeneiskola előtt jártunk. Akkor azt kérdezték tőlem, szeretnék-e valamilyen hangszeren tanulni? Erre én igennel feleltem. Először zeneóvodába íratlak be Ágota nénihez, (Hajdú Ágota zeneovi, majd később citera, népi ének tanára) aztán zenei előképzőbe. Ezután felmérték, hogy milyen a hangom, ritmusérzésem és lehetőséget kaptam arra, hogy hangszeren tanuljak.

Miért pont a citerát választottad?

- Azért választottam a citerát, mert előtte nagyon sokat láttam és megkedveltem ezt a hangszeret, mint már említettem Ágota néni felajánlotta, és örömmel „belementem”. A szüleim is örültek annak, hogy citerázni tanulok.

A családotokban van, aki szintén tanul vagy tanult valamilyen hangszeren?

- Apukám régebben trombitán játszott. A népzene, néptáncot mindenki szereti. A tesóim, Csepi és Szabi kiskoruk óta néptáncolnak. Mindketten a Nyírség táncegyüttesben. Régebben én is próbálkoztam táncal is, de a zenélés jobban érdekelt.

A citerán kívül tanulsz más hangszeren?

- Igen. Népi hegedűn tanulok 7 éve, emellett 2 éve tanulok zongorázni. Mind a kettőt nagyon szeretem és jól is haladok velük.

Milyen Tájegységről játszol szívesen dalokat?

- Hegedűn legszívesebben székely dalokat szeretek játszani, mert nyáron, ha tehetjük kirándulunk ezen a vidéken. Sokszor jártunk már Székelyföldön és nagyon megtetszett az a zene, ami arra a részre jellemző. Az ott élő emberek is barátságosak, kedvesek. Sok jó élmény fűz ide, ezért különösen jó érzés ezt muzsikálni. A dallamokhoz egy –egy emlékkép is felvillan. Citerán a szatmári népdalokból elég sokat tanultunk, szeretem is. És ez meg azért kedves, mert mégis csak a saját zenei anyagunk.

Most készülsz valamilyen versenyre?

- Igen, készülök szólóban az Országos Népzenei Verseny területi válogatójára, ami február 19-én lesz. Amennyiben továbbjutok az első megmérettetésen, akkor áprilisban részt vehetek a

gödöllői döntőben is. Ugyanerre a versenyre a zenekarral is benevezünk. Emellett szintén februárban felvételizik a Művészeti Szakközépiskolába, úgyhogy minden időm le van kötve erre a félévre is.

Említetted, hogy többféle versenyen is indulsz. Az ezekre való felkészülés miben különbözik?

- Amire épp most készülök, az kimondottan zeneiskolák, alapfokú művészeti iskolák diákjai számára rendezett verseny. És túl azon, hogy itt mindenki diák, négy korcsoport van szólóban és zenekarban is. Tehát azonos életkorú diákok versenyeznek egymással. Viszont nagyon magas a mérce, és meghatározták, hogy hány fő vehet részt az országos döntőben. Emiatt nagyon nehéz bejutni. A nagyon jók között is a legjobbnak kell lenni. Vannak más típusú versenyek, úgynevezett minősítők, ahol évente többször, több helyszínen rendeznek térségi és országos fordulót is, így a versenyzők, díjazottak száma sokkal több lehet. Azonban itt 22 éves korig mindenki egy korcsoportba tartozik, ezért nehezebb.

Szoktál fellépésekre járni?

- Szerencsére elég sok fellépésünk van. Havi kettő-három biztos. Legtöbbször iskolai és városi rendezvényeken lépünk fel. Többnyire ünnepekhez, néphagyományokhoz kapcsolódó alkalmakkor. Múzeumoktól, művelődési házaktól, vidéki helyi rendezvények fesztiválok szervezőitől kapunk meghívást. A zenekarral és szólóban is egyaránt fellépek citerával, s ha a vonós banda is ráér, akkor hegedűvel is.

Van olyan fellépésed ami különösen emlékezetes?

- Van több is: tavaly például a Magyar Kultúra Napja alkalmából az egyik fellépésen nem azt a dallamot kezdtem el játszani, amit gyakoroltam és kissé belebonyolódtam, mert hogy nem is nagyon tudtam én magam sem, hogy mit játszom. Viszont zeneileg rendben volt, hangnemben maradtam meg szótagszámra is stimmelt, csak a tanárom a végén megjegyezte, hogy a legközelebbi fellépésen lehetőleg ne a nem létező népdalváltozatok sorát gyarapítsam. Azóta is emlegetjük ezt az esetet.

Én is emlékszem egyre, ami szintén a rád nagyon is jellemző szórakozottságról szól: „a belül gombolós ing” a nevedhez fűződik. Hogy is volt ez?

- Egy szerpelés előtt gyorsan kellett felöltözni, és Ágota néni, a citeratanár szólt, hogy nincs begombolva az ingem. Én meg ránéztem és mondtam, hogy ezen nincs gomb. Erre ő: „hogy ne lenne, minden ingen van”. Aztán megint végignéztam magamon, de még mindig nem láttam. Na, ekkor már Ágota néni is odalépett hozzám és közölte hogy fordítva vettem fel, azért nem látom a gombot. Erre meg azt találtam mondani, hogy nincs ez fordítva, hanem ez ilyen belül-gombolós ing. Na, azóta is ezzel húznak.

Nem csak a poénoktól lehet emlékezetes egy-egy szereplés. Van olyan verseny amire jó érzés visszagondolni? Esetleg a jó eredmények miatt?

- Persze, ilyen is akad. Nagyon sok eredményt értem el. Több térségi és országos versenyen is részt vettem már és a zenekarral többször is megmutattuk tudásunkat. De a legbüszkébb a

Vass Lajos Népzenei Verseny Kárpát-medencei döntőjében szóló citerával elért Kiemelt Nívó díjamban vagyok.

- Mesélnél egy kicsit a zenekarról?

- A zenekar teljes neve Vikár Sándor Zeneiskola Népzenei Együttese. Ezzel a csapattal már nagyon összeszoktunk. Nagyon sok közös programban részt veszünk, gyakran megyünk kirándulni is. Ezek a külön programok a zenében is segítenek minket. Mert jobban tudunk figyelni egymásra.

A népzene jobban kedveled, szívesebben hallgatod mint a mai slágereket?

- Vegyes érzéseim vannak ezzel kapcsolatban, a nagyon gépies zenét nem szeretem. Ugye a népzenet szeretem, viszont vannak olyan mai slágerek, amiket szívesen hallgatok, éneklek.

Mit jelent számodra a zene?

- A zeneszámomra leginkább önmagam kifejezését jelenti, és néha nagyon ki tud kapcsolni, ha feszült és fáradt vagyok.

A szüleid támogatnak a zenélés terén?

- Természetesen, lényegében ők indítottak el ezen a pályán, a hangszerekkel kapcsolatos dolgaimat is ők intézik.

Ha nem művészettel foglalkozol, mivel töltöd az idődet?

- Leginkább tanulok, mert nem sok időm van a zenélés mellett. A szolfézs és a sok hangszer elveszik az időt. De próbálok időt szakítani a barátaimra és a családomra is.

Sportolsz valamit?

- Igen karatézok, és kedvelem a harcművészeteket.

Gyakran részt veszel nyári táborokban. Mesélnél erről egy kicsit?

- Nyaranta a Hagyományőrző Népzenei Táborban, Tiszafüreden szoktam egy hetet eltölteni. Ebben a táborban többféle népi hangszerekkel lehet megismerkedni vagy tudásunkat fejleszteni, ilyen például a hegedű, brácsa, népi furulya, nagybőgő, népiének. Én ebbe a táborba rendszerint a hegedűmmel jövök. Az oktatóm Rómer Ottó szokott lenni, de Virágölgyi Márta, Könczei Bálint és Bíró István is fogad tanítványokat.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

- A továbbtanulás terén úgy tervezem és a szüleim is, hogy a zeneművészeti szakközépiskolában fogok továbbtanulni. És onnan, ha sikerül tovább szeretnék menni a Zeneakadémiára, Budapestre, valamint szeretnék egy zenekart is alapítani.

Sok sikert kívánok a tervek megvalósításához!

